

פנקס החבר של הקב"ה

ירקרה. כל זה מישחק ילדים לעומת הסוואתה של מפלגה שלמה, על ראשיה, מוסדותיה, מועדוניה ותקציבה, כמשרד מחשלי רגיל, המשרת את המדינה וקיים על כסי ארצית.

המענין הוא, שגאונות זו היא זולה למדי. כל אדם בישראל, החל בתינוק שנולד אמש וכלה בתושב מושבי-הזקנים, משלם בממוצע שתי לירות בשנה עבור משרד הדתות והתקציב הדתי של משרד הפיתוח. הוא מוסיף עוד שתי לירות לקיום מנגנון השרותים הדתיים כביכול של רשותו המקומית. סכום פעוט של ארבע לירות לקיומה של מפלגה גדולה כמו הפועל-המזרחי, זה מעט מאד. זה פחות ממה שמשלם בעל רדיו בישראל כדי לא לשמוע את קול ישראל, שגם בתקציבו מוקדש חלק הגון לפרנסת עסקני הפועל-המזרחי הממונים על ההווי הדתי.

במדינה אשר צרכי הבטחון ממלאים תפקיד חשוב בחייה, כדאי לאזרח ללמוד את כללי ההסוואה ולהסות אונן לנסינו גאונים. פרק זה ישתדל להנחיל לקורא את מושגי-היסוד של אמנות זו, המקיימת את מפלגת הפועל-המזרחי. לשאר מקורות ההכנסה של המפלגה המבורכת — תרומות בבתי-כנסת, תשלומי האזרח עבור מילתו, נשואיו, גרושיו וקבורתו, עסקים פרטיים וציבוריים של מנהיגי המפלגה ותרומות העם היהודי לאידיאליים ולמגביות הציוניים — על אלה עוד ידובר.

על מנת להכשירם לקראת מלחמת-הבחינות. כינוס שני של פעילים התקיים בהרציון, שלישי במירון. בכל כינוס, אשר עשרות שעותיו הוקדשו לבעיות ארגון המערכה מ-טעם המפלגה, הוקדשה גם שעה אחת ללימוד פרק משנה או לדרשה על פרשת השבוע.

שעה זו מספיקה כדי שמשלם-המסים יכסה גם את כל שאר השעות. מארגני-הכינוס עורכים חשבונות מנופחים פי עשרה, מבקשים את השתתפות משרדי-הדתות בעשירות הסכום. משרדי-הדתות נענה בדרך כלל ברצון, בלי בדיקות קטנוניות. ומה עוד שהמדובר רק בעשירות אחת.

אולם לא תמיד משמש התקציב של 14 אלף לירות, המוקדש ל"הווי דתי וחגיגות דתיות", לעריכת חגיגות. יש ומשרד-הדתות מקמץ, כנראה לשעת-החירום ומוציא רק ח' לך קטן — למטרה ההפוכה: מניעת הווי דתי וחגיגות דתיות.

הדוגמה הידועה והמאלפת ניתנה בל"ג בי עומר השנה, כאשר בוטלה חגיגת רבי שמעון בר-יוחאי בהתערבותו הפעילה של האיש ה' אחראי להווי הדתי, המנהל הכללי של משרד הדתות, שלמה זנוויל כהנא.

כהנא, השנוא על רוב האדוקים בגלל כשי רגו הגאונים להמציא מקומות קדושים ואגדות דתיות מתאימות, אינו נח ואינו שקט. רק השנה המציא את תפילת-היום בביתו, החל מגדל על גג ביתו ברחוב גאולה בתל-אביב משתלה נאה של צמחים שהוא מחלקם בארץ ומייצאם בחוק-לארץ בתור צמחי הר-ציון. אולם טכסים עתיקים, שיריבי מפלגתו השתלטו עליהם, הם לורא ללבו ההרד.

לכן, כאשר נהרו השנה, כמו בכל שנה, אלפי עולי-רגל חרדים לקבר רבי שמעון בר-יוחאי במירון, מצאו לתמהונם כי משטרת-ישראל חסמה את כל המעברים, ונתנה מעבר רק ליחידים-סגולה מפעילי הפועל-המזרחי רחמי שקיבלו אישור מיוחד מטעם כהנא.

משלם-המסים חסך כיום זה סכום ניכר. משכורתם של השוטרים, שהתפנו מעסקים פחות חשובים כגון רדיפה אחרי פושעים, של מה ממילא. ואילו מתקציב המדור להווי דתי נחסך סכום נאה, שיוכל לשמש לעוד כמה כינוסים חשובים של מפלגת הפועל-המזרחי, בהם יקראו המשתתפים גם דף גמרא.

הקפה החוק

אין זה עיפוקן היחיד, ואפילו העיקרי, של שלמה זנוויל כהנא. הוא עוסק ב"אופן פעיל גם בסעיף של ייצוא תשמישי דת" (4000 ל"י).

משלם-המסים התמים יכול להתפתות לי מחשבה כי ייצוא תשמישי דת הוא עסק ה' מכנים רווחים נכבדים מאד, ועל כן אינו זר קוק לתמיכתו. מחשבה שטחית זו אינו ל"י קחת בחשבון את הקשיים העצומים. כך, ל"י משל, פרץ סכסוך דיפלומטי חריף בין ישראל

• ואשר מעולם לא הוסמן לרבנות.

יגלה כי אותם פקידים עוסקים בפעולותיה של ברית עולמית של תורה ועבודה, ששמה מעיד על אופייה. זהו הארגון העולמי של הפועל-המזרחי, אשר שר-הדואר השגון יוסף בורג נוהג לקרוא לו, בליגול: "ברית-מילה עולמית". הם מארגנים את המסיבות הש' בעיות של הברית לתיירים דתיים. משרד הדת משלם את ההוצאות.

העברת משכורתם של פקידים אלה לתקציב המדינה מיעלת מאד את מבנה הברית. עתה היא יכולה להעביר את כל הכנסותיה במישרין למפלגת הפועל-המזרחי.

מחיר דף גמרא

כ"ז מפלגה דמוקרטית זקוקה ל-כינוסים. הפועל-המזרחי אולי אינו דמוקרטי ביותר, אולם כינוסים יש לו בש-

מפלגת הפועל-המזרחי היא מפלגה יפה וחיונית לכל הדעות. האידיאל של סוציאליזם דתי, קשירת מיטב הרעיונות של נביאי קדם עם מושגי הצדק החברתי החדשים, קסמו לרבים. אלפים מבין הנוער הטוב ביותר בארץ נמצאים בשורות תנועת בני-עקיבא ומשקי-הספר שלה.

אולם חשובים הרבה יותר מן החלוצים הם ההולכים בראש המחנה, כעמודי-ענן ביום וכעמודי-אש בלילה. אלה הם העסקנים של המפלגה, העושים בהגשמת הרעיונות השמימיים עלי אדמות. אם החלוצים הם סמל הפועל-המזרחי, הרי הגוף האמיתי של המפלגה הוא גופם של העסקנים. כל קשר בינו לבין מגשימי האידיאל של תורה-ועבודה הוא מקרי בלבד.

רק אפיקורוס, הכופר בעיקר, היה מסרב לתרום את מיטב כספו לקיומן של מבנה חשוב זה ולפרנסת אותם עסקנים, שהם בשר ודם. אולם אין צורך לתרום. אין צורך בשום התלבטויות, שיכול להוציא ח"ו את האזרח הישראלי לתרבות רעה, רחמנא לילול. הכסף נלקח מן האזרח בדרך הנוחה ביותר, על-ידי הגובה של מטה-הכנסה.

בהשוואה לעסקני הפועל-המזרחי, גם החניכים המצטיינים של קורס צבאי להסוואה אינם אלא דודקים של בית-רבן. קל להסוות תוחת שיירה עקשית, להפוך סאנק לגבעה

"המודיע" עוד מודיע

תקציב משרד-הדתות, שאושר לפני חודשים כלבד, בהצבעה קואליציונית אר-טומטית, מגיע ל-2,930,600 לירות. נוסף עליו סכום של 750 אלף ל"י מסעיפי תקציב הפיתוח, שנועדו למבנים דתיים.

על חשבון תקציב שמן זה חיים 386 איש, עובדי המשרד במשכורת מלאה, נוסף על מאות עובדי המשרד במשכורת חלקית ובהקצבות חודשיות. כל הפקידים, מלבד קומץ זעיר שאפשר לספרם באצבעות יד אחת, וגם הרוב המוחלט של הרבנים והדיינים, הם עסקנים פעילים של הפועל-המזרחי בימי חול ובמועדי בחירות. בתקציב האחרון כלבד, נוספו 23 עובדים חדשים מסוג זה.

במלים אחרות: נוסף על זכותה המוקדמת של מפלגת הפועל-המזרחי להחזיק 11 חברי-כנסת, ביניהם שני שרים, על חשבון המדינה, ונוסף על זכותה הציונית להחזיק כמה מאות שליחים ועובדים במוסדות ה' סוכנות, הרי מחנה אדיר של מאות עסקנים נוספים, צמרת של מפלגה שלמה, המנהלת את כל מנגנונה ומוסדותיה של מפלגה זו, מוחזקים על חשבונן של משלם המסים. אם היה למישהו ספק בכך, הנה עדותם של מומחים:

ישראל ישעיהו, ח"כ מפא"י: "משרד הדתות עושה רושם של מוסד מפלגתי יותר משהוא עושה רושם של מוסד ממשלתי".

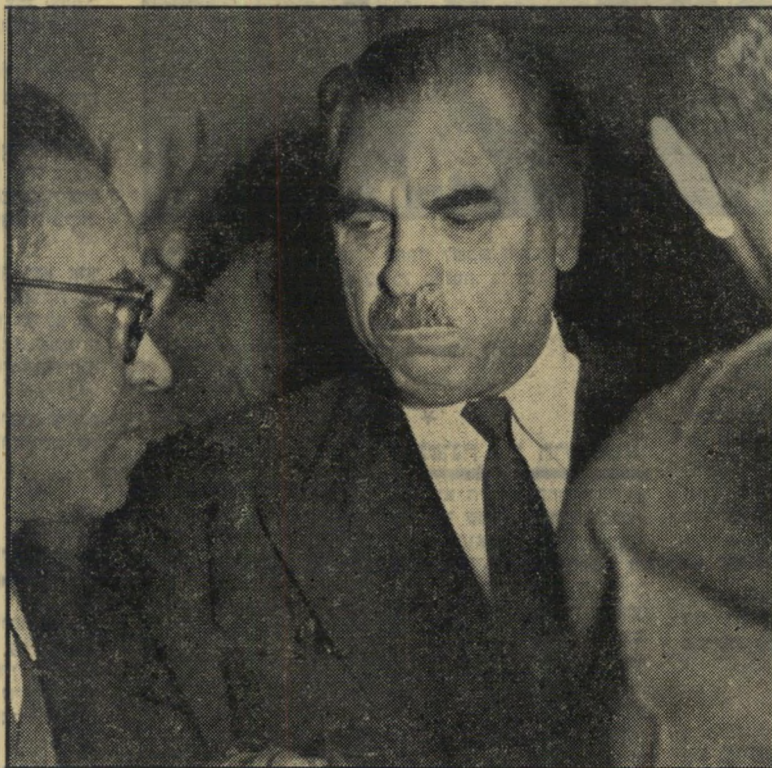
קלמן כהנא, ח"כ פועל-אגודת-ישרא-אל: "מספר הפקידים המשתייכים (למפלגת גות אחרות מאשר הפועל-המזרחי) אפשר למנותם על אצבעות יד אחת ולא יותר".

זרח וורה-פטיג, בעל-הדבר עצמו, מנהיג הפועל המזרחי וסגן שר-הדתות, מאשר בפירושו: "מה אתם רוצים? האם עלי לפטר את האנשים היושבים כדי להכניס את אנשי אגודת-ישראל, שבשעתו נהרו למשרד-הסעד? האם עלי לפטר עובדים שהם חברים של תנועת הפועל-המזרחי?"

על האפשרות שישנם אולי בארץ מאות אלפי אזרחים בעלי השקפה דתית, שאינם עסקנים פעילים לא במפלגת שר-הדתות ולא במפלגת שר-הסעד-לשעבר, ישאולי גם הם מוכשרים לעבודה — על כך לא חשב איש. אולם לא יהיה זה צודק לומר שאנשי ה' פועל-המזרחי תאחזנים. להיפך, נדיבותם מ' מש מפתיחה. כך, למשל, משוכבים עד היום הזה כל חברי מערכת העתון המודיע, שהוא דווקא בסאון אגודת-ישראל, במשרד ממשלתי ועובדים על חשבון משלם-המסים. איצ"ה מאיר לוין, בהיותו שר-הסעד, שאף להוציא עתון מבלי שהיה לו תקציב וציבור-קוראים מספיק לקיומו. לא עלה על דעתו שמשלם המסים הישראלי יסרב לפרנס מוסד כל כך חשוב. כשבא במקומו שר-הסעד החדש, משה שפירא, הבוס של המפלגה היריבה, כבר היה הוותק של מערכת המודיע בתוך משרד-הסעד כה גדול שלא היתה אפשרות לפטרה.

מכתב לגוריה

ע"ד כמה שמנהלי משרד-הדתות מסתפי קים במועט, מתגלה בפרט קטן של תקציבם: הכום של 8000 ל"י ל"קשרים עם ה' גולה".

שר-הדתות שפירא וסגן-שר וורה-פטיג

כדאי להסות אונן

פע. הצרה היא רק שכינוסים עולים כסף, הרבה יותר ממה שמפלגה צנועה אוהבת ל"שלם מכיסה. יש להביא את המתכנסים ב' אוטובוסים, להזינם, לאכנסם.

משלם-המסים שמח לשלם הוצאות אלה ל"מען הפועל-המזרחי. הוא רק אינו יודע איך הוא עושה זאת. הטכניקה היא פשוטה עד להפליא. פעילי הפועל-המזרחי בקרב העולים החדשים הובאו בפסח לבית-ציוני אמריקה

זו של הסוכנות. זו של משרד-הדתות נועדה למטרה הרבה יותר צנועה: להעסיק שלושה עסקנים של הפועל-המזרחי, שלא מצאו מקום אחר. הם יושבים באחת הפינות העלובות של משרד-הדתות, כותבים מפעם לפעם מכתב. כל שאר מעשיהם אינם מענינים את משלם המסים.

אם, מחוץ סקרנות גרידא, יתענין משלם המסים בכל זאת כמה שקורה לשאר הכסף,